

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Министър на земеделието и храните

Изх. № 0201-149
.....2015 г.

ДО
Г-Н РУМЕН ХРИСТОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯ ПО ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ
КЪМ 43-то НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ОТНОСНО: Становище на Министерството на земеделието и храните по законопроект за изменение и допълнение на Закона за горите, № 454-01-15, внесен от Волен Сидеров и група народни представители на 27 октомври 2014 г. в 43-то Народно събрание и законопроект за изменение и допълнение на Закона за горите, № 454-01-45, внесен от Янаки Стоилов и група народни представители на 18 ноември 2014 г. в 43-то Народно събрание

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ХРИСТОВ,

Министерството на земеделието и храните не подкрепя законопроекта за изменение и допълнение на Закона за горите, № 454-01-15, внесен от Волен Сидеров и група народни представители на 27 октомври 2014 г. в 43-то Народно събрание и законопроекта за изменение и допълнение на Закона за горите, № 454-01-45, внесен от Янаки Стоилов и група народни представители на 18 ноември 2014 г. в 43-то Народно събрание поради следните мотиви:

I. Законопроект за изменение и допълнение на Закона за горите, № 454-01-15, внесен от Волен Сидеров и група народни представители на 27 октомври 2014 г. в 43-то Народно събрание:

По отношение на предложението за заличаване на текста „освен ако се установи, че са използвани независимо или против волята на собственика им” в чл. 273, ал. 1 от Закона за горите, Министерството на земеделието и храните счита, че същото би довело до необосновано разширяване приложното поле на правната норма, като „вещите, послужили за извършване на нарушение, както и вещите – предмет на нарушението” ще бъдат отнемани в полза на държавата, „независимо от това чия собственост са” и без значение дали са използвани независимо или против волята на собственика им. Отпадането на ограничението – вещите да не бъдат отнемани „ако се установи, че са използвани независимо или против волята на собственика им” предполага възможността да бъдат засегнати основни права и интереси на трети лица, които нямат никакво отношение към извършеното нарушение. Предлаганият за заличаване текст „освен ако се установи, че са използвани независимо или против волята на собственика им” следва да се запази, тъй като гарантира правото на собственика, от който неправомерно е отнета една вещ и тя е послужила за извършване на нарушение да си я получи обратно. Същата гаранция важи и за

другата хипотеза, когато вещта е използвана без знанието на нейния собственик за извършване на нарушение.

По отношение на предложението за добавяне на текста: „както и от това дали стойността на вещите съответства на характера и тежестта на административното нарушение”, считаме отново е налице разширяване приложното поле на разпоредбата което би могло да доведе до необосновано отнемане на вещи, чиято стойност е висока и явно не съответства на тежестта на административното нарушение. Това предложение реализира възможността за изключение от разпоредбата на чл. 20, ал. 4 от Закона за административните нарушения и наказания, а именно, че отнемане по чл. 20, ал. 1 и ал. 3 на Закона за административните нарушения и наказания не се допуска, когато стойността на вещите явно не съответства на характера и тежестта на административното нарушение, освен ако в съответния закон или указ е предвидено друго. При сега действащата редакция на чл. 273, ал. 1 не е изрично посочено изключение от общото правило на чл. 20, ал. 4 от Закона за административните нарушения и наказания и съответно разпоредбата на общия закон се взема предвид при постановяване на принудителната административна мярка – отнемане в полза на държавата по специалния закон. Предложената промяна в разпоредбата на чл. 273, ал. 1 създава риск от неограничено отнемане на вещите, послужили за извършване на нарушения, без значение от стойността им, с което се нарушава основния правен принцип на справедливост и съразмерност при определяне на наказанието за извършеното нарушение.

Не на последно място, следва да бъде отбелязано, че в мотивите към законопроекта многократно се споменава, че е налице „масова практика, при която извършителите на престъплението умишлено използват формално чужди вещи при извършването на престъплението”. Видовете престъпления, наказанията за тях, както и мерките за въздействие и възпитание на лицата, извършили престъпление са регламентирани в Наказателния кодекс. Административнонаказателните разпоредби в Закона за горите са приложими единствено в случаите, в които деянието не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и съответно употребата понятия като „престъпление” и „рецидив” в мотивите към законопроекта е некоректна.

II. Законопроект за изменение и допълнение на Закона за горите, № 454-01-45, внесен от Янаки Стоилов и група народни представители на 18 ноември 2014 г. в 43-то Народно събрание

Министерството на земеделието и храните счита, че голяма част от направените предложения в законопроекта не съответстват на духа на Закона за горите и са в противоречие с основните принципи и политики, залегнали при неговото приемане през 2011 г., както и с други политики, провеждани от държавата. Друга част от предложенията на вносителите не са обвързани с достатъчно сериозни мотиви, които да налагат изменение на основни положения в закона и съответно законодателна промяна. В тази връзка обръщаме внимание върху някои конкретни разпоредби, които считаме за неприемливи и недостатъчно мотивирани:

1. С предложените изменения и допълнения в § 1 се предлага да отпаднат горскостопанските програми и да останат само горскостопански планове. Горскостопанските програми по сега действащите разпоредби на Закона за горите (чл.13, ал.3 от ЗГ) се изработват за горските територии - собственост на физически лица, юридически лица и техни обединения, с обща площ на поземлените им имоти от 2 до 50 хектара, както и на имоти до 2 хектара, в случаите когато собствениците не са съгласни да се прилагат горскостопанските планове за техните имоти. Собствениците заплащат изработването на горскостопански програми, като цената е съобразена с конкретния имот. С предложените изменения и допълнения ползването на имота на отделния собственик се обвързва с горскостопански планове, изработени по поръчка на държавен орган във връзка с осъществяването на политиката му за развитие в горския сектор.

Това предполага ограничаване правото на собственика да взема решение за бъдещото стопанисване на собствените си гори. По този начин ще се възпрепятства правото на избор от страна на физическите лица, юридическите лица и техните обединения – собственици на горски територии, в контекста на разпоредбите на чл. 13, ал. 14 от Закона за горите. Промяната ще доведе до значително увеличение на разходите на държавния бюджет за горскостопанско планиране на горски територии – собственост на физически лица, юридически лица и техни обединения, с обща площ на поземлените им имоти до 50 хектара, които не могат да бъдат възстановени.

В съответствие с възприетата практика за изработване на горскостопански планове за горски територии – собственост на физически и юридически лица и техни обединения с площ до 2 хектара включително, посочените поземлени имоти се обединяват в подотдели. Планирането на горскостопанските дейности се извършва по подотдели, а не по имоти, което е причина за възникване на съществени неточности по отношение на планираните действия в конкретните имоти и до неправилно поставени цели на тяхното управление. В тези случаи, предвид посоченото обстоятелство, собствениците на горски имоти ще бъдат принудени да извършат актуализация на планираните дейности, възстановявайки направените разходи за изготвяне на горскостопанския план и заплащайки актуализацията му, с оглед на конкретната характеристика на горския имот, което ще е свързано с допълнителни разходи от тяхна страна.

Предложеното изменение на ал. 7 е насочено към намаляване на административната тежест, но предвиденото заплащане за изработване на горскостопански планове за горски територии – собственост на физически и юридически лица или техни обединения, за сметка на държавния бюджет предполага значително увеличение на неговата разходна част. В момента тези разходи се заплащат от собствениците на горските територии, в случаи на необходимост. Предложеното изменение на чл. 13, ал. 4 не гарантира събираемост на направените от държавния бюджет разходи, тъй като не всички собственици на гори са заинтересовани да осъществяват ползване от тях.

Следва да се отбележи, че предлаганото изменение ще засегне пряко значителен брой лесовъди, упражняващи частна лесовъдска практика, като реално ще ограничи възможността им да упражняват лесовъдска дейност.

2. Предложеното в § 4 изменение на чл. 111, ал. 5 от ЗГ е в противоречие с разпоредбите на чл. 111 ал. 2, т. 2 и ал. 3 от ЗГ, които дават право на всички граждани с постоянно местожителство в съответната община да закупят стояща дървесина на корен по реда на чл. 111, ал. 3 от ЗГ, а не само на определена група социално слаби граждани.

Предложението ограничава обхвата на правоимащите, които съгласно чл. 111, ал. 3 и следващи са всички физически лица с постоянен адрес в съответната община или населено място. Продажбата на стояща дървесина на физически лица за собствени нужди не е енергично подпомагане на социално слаби лица, а включва и добив на закупената дървесина от самите ползватели. Дирекциите „Социално подпомагане” могат да посочат лица, отговарящи на изискванията за получаване на еднократна социална помощ за отопление поради нисък социален статус или влошено здравословно състояние, което би ги възпрепятствало сами да осъществят ползването на закупената стояща дървесина.

3. По отношение износа на необработен дървен материал, в § 6 е предложено изменение в чл. 126, ал. 6, което не е съобразено с ангажиментите ни, свързани с членството на страната в ЕС, както и с подписани международни споразумения за свободна търговия със стоки със съседните ни страни – Република Турция и Република Македония. Членството на Република България в ЕС не позволява реализацията на дървесина в останалите страни - членки на съюза, като Гърция и Румъния, да бъде ограничена. Въвеждането на забрана на износа на дървесина, която по изключение може да не се прилага за срок от три месеца, без съгласуване с ЕК и нотификация на Световната търговска организация (СТО) ще доведе до възражения, каквито вече сме получавали и

вследствие на тях забраната е отпадала. Освен това, Република България е подписала двустранни споразумения с други държави, според които няма да бъдат въведени количествени ограничения на износа или мерки с равностоен ефект. Предложената редакция би нарушила принципа на недискриминация, прилаган в рамките на СТО, а също така и действащи споразумения от митническия съюз между ЕС и Република Турция. Следва да се подчертае, че съгласно чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България „Международните договори, ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Република България, са част от вътрешното право на страната”.

4. Предложените в § 14 допълнения в чл. 236 от ЗГ не съответстват на държавната политика, насочена към създаване на възможности за реализация на младите специалисти. Условието за наличие на стаж по специалността, придобит след завършване на образованието съществува и сега в ал. 3 доколкото е свързано със спецификата на конкретните дейности от лесовъдската практика. Изискването за наличие на стаж за извършване на всички дейности от лесовъдската практика необосновано ограничава възможностите младите специалисти да реализират на практика придобитите знания и умения в учебните заведения.

5. По отношение на направеното в § 15 предложение за изменение в Закона за енергията от възобновяеми източници считаме, че подобно предложение, което касае друг сектор, следва да бъде обсъдено с водещото ведомство и заинтересованите страни в енергийния сектор.

В заключение бихме искали да посочим, че всяка нова уредба на обществени отношения проявява въздействието си във времето и предложения за нейната промяна се обсъждат, когато ясно са посочени причините, които налагат изменения и допълнения, целите, които се поставят, финансовите и други средства, необходими за прилагането и очакваните резултати. Министерството на земеделието и храните изразява готовност при установена обществена необходимост и при проведено обсъждане със заинтересованите страни, да инициира съответни изменения в действащия Закон за горите, които да са допринесат за подобряване на нормативната уредба в сектора.

С уважение,

ДЕСИСЛАВА ТАНЕВА
МИНИСТЪР НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ

